

SZÜGYI ZOLTÁN

AZ AGYONSZÖGEZETT TENGER VIGASZTALÁSA

»Azt hittük halott vagy
piros csillagokkal
és két halászbárkával
habjaid
szögesdróttal elkerítve.«

összefutott életképek
a pohártenger fenekén
és mégis mindig
csak ősz van

valamikor kőműves volt
fia katona
kifaragott falak
és zene
fehér habok
és a páрмаi bíboros
ajándéka

templomokat épített
és szép magas kápolnákat
kezében volt az ezüst
a huszónöt év
és fia
katona
kezében volt
a kő
a homok
a víz

és mégis mindig
csak ősz van

fehér
hullámokba öltözött
barátok
jönnek-mennek
egy omladozó kapu alól
cigányzene
trubadúrok

valamikor kőműves volt
néhány csepp tenger
fehér
és a plafonra szegezett
lakodalmi golyók
vagy népünnepély

templomok
és szép magas kápolnák

ringadozó halászbárkák
áriái
tűkörfestmények
a dohányárus tulajdonában
és néhány múlt hétről
kimaradt sorsjegy
a cigányasszony
csillogó szemében
olasz konflisok
a széttárt főutcák
apró kövein
kikalapált szavak
a hordók mélyén

a homok
a kő
a víz

és mégis mindig
csak ősz van

körtáncot járó
sziklák
fehér bikiniben
a pincérnő
engedékeny mosolya
ő nem VERA
csak hasonlít rá
fehér nyakláncsal
a köveken ülve
délutánonként
a sárgaföld világában lakik
hozzá
mindig elhallatszlik
az omladozó kapualjak éneke

tiltakozó délutánok
fehér nyakláncán
ő nem VERA
csak hasonlít rá
mégis egyedül
a tenger orgazmusában
a széttárt főutcák
olasz konflisaiban
a pincérnő
engedékeny mosolyában

a kőben
a homokban
a vízben

és mégis mindig
csak ősz van

borzalmas kép
a sziklák
fehér
körtáncában

szép magas templomok
szép magas kápolnák

piros fény
szűrte
szaxofonok
és az agyonszőgezett
tenger
morajlása
ő nem VERA
csak hasonlít rá

a kőbevésett lámpák alatt
gin
lengyel wodka
és fehérén félrelépő székek
árnyperspektívák

a kőbe vésett tenger alatt
képmutató habok
fehér
deszkapadló
néhány madárkiáltás
a ringadozó halászbárkák
árai

a kőbe
homokba
vízbe

valamikor kőműves volt

a mozgólépcsők
fekete arcai
és halvány köszönésük
mint a doroszlói kislány
vagy
a páрмаi bíboros
ajándéka

ott van még
a szobában
fia katona

torz szaxofonok
halk versek
színtelen szaxofonok
elhalkult versek
elhalkult szaxofonok
elhalkult versek
színtelen torz szaxofonok
elhalkult halk versek

kápolnák
és szép magas templomok

és még mindig
csak ősz van

víz
kő
homok

és orgonajáték

halk
erős
erős
halk

orgonajáték

egy oktávnyi orgonahang
a hullámzó padokban
fekete ruhás öregasszonyok
fekete kendőben
fehér szemekkel
hallgatják

erős
halk
halk
erős

egy fekete oktávnyi
f-moll

az őszülő tekintetekben
és márvány
zöld márvány
márványtenger
egészen halk
halk
márványtenger
az őszülő tekintetekben

egy fekete oktávnyi
f-moll
a napfehér orgonából

lépcsőházak

**a vízben
a ködben
a homokban**

hangosan és csendesen

**az agyaggá vert szavak
a fehér
deszkapadok
a meghalt
ringadozó halászbárkák
áriái**

**és még mindig
csak ősz van**

**szép magas kápolnák
üvegbe szőtt munkadalok
szép magas templomok**

**ő nem VERA
csak hasonlít rá**

**torz színtelen oktávnyi
f-moll**

**elhalkult halk
szaxofonok**

**és még mindig
csak ősz van**

**szép magas kápolnák
szép magas templomok**

**az örökzöld
vízben
köben**

**meghalt halászbárkák
áriái**

○

HABTEMETŐ

**tengeranyám
elnézlek esténként
ahogy egybefolyznak
ünnepnapjaid
hétköznapjaid
tehérséget túrnak arcodba
és a fények
és a fények**

**tengeranyám
te szülhetted
az állandóan késő vonatok
és lépcsőházak
gyereksírását
a kártyalapokat
a fehér könyveket
az éjszakák kopogásának
közelségét
a kékséget
a pirosságot
az örtornyokból
a mindjobban halkuló zenét
az állandóan késő vonatok
és lépcsőházak
gyereksírását**

**tengeranyám
szómosolyod
évekig
tejgömbe zárt képvilág
tengercsillag
a mélyben
vagy a fákon
a hegyoldalban
a márványban
vagy a szobrok ölében**

**kártyalapok
fehér könyvek
kékség
és habok
a fiatal lányok szemüvegében**

**apró kavicsokra ugrált
tenger
szétszórt sirályok
és a fények
és a fények
apró kavicsokra ugrált
fények**

**tengeranyám
hullámzó homlokod
habtemető
ősz haj
ősz szakáll
ősz szemek**

**a tenger felett
megvirradó idő
meghalt
pirosra befestve**

halk haj
halk szakáll
halk szemek
tengeranyám
elnézlek esténként
ahogy ringatózva
egy örökké tartó
mesét mesélsz
fehér fiadnak

○

